

Yasin Yamak

- Őirler -

Yayın Tarihi:

9.2.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ayak İzleri

Geçmişini sindirebilmek için her şeyi, zorla yapmak istediğim,
Okul yolunda gidişimin ertesinde, kırık kaldırımların her birinde,
Ayak izlerimi bırakarak düşündüm her şeyi.

Bitmeyen yolun yolcusu gibiydik,
Sanki biteceğini duymuş gibi,
Her anı doyasıya tadabilmek uğruna,
Gülüşlerimizi dağıtarak yaşadık her şeyi.

Ben her defasında yanılırdım,
Ne kadar yanıldığımı bilmeden devam etmekte her şey
Ve yanıldıkça anlardım
Bir kiltti yaşamım,
Yaşadıkça açılması gereken ve her yanılışımın zorladığı...

Ağır bir görev misaliydi,
Her köpük sesini teker teker duymak.
Elimi yüreğime koydukça, sayılan her nefesin huzuruyla,
Hayatı kaybedercesine izlemek, izledikçe hayata sarılmak,
Aklımın dağılışının çıkışsız yolu oldu.

Ve ben yalnız olmamanın verdiği gururumla yenildim,
Yenilmeye benzerdi ulaşmak istediğim.
Her yönüyle, duruşuyla sanki yenilmek,
Ulaşmak istediğimdi,
Yenilmeye doymadıkça, ulaşacağımı zannettim.

Sonunda gördüğüm şey,
Kaldırımdaki izlerimiz oldu.
Ulaşmak istediğime gelmemenin burukluğuyla,
Gördüğüm her kaldırım taşı
Şöküp yüreğime attım.
Üzerinde yürüdükçe geleceğini düşündüğüm,
Her şeye inat...

Yasin Yamak

Bir Fırtına İle Yola Gelsem

Bir fırtına ile yola gelsem,
Uzun uzun esmeşe,dinse birden...
Beni benden aldığı o akşam vakitlerinde,
Benimle yalnız,körku verse içime.

Dile düşsem konuşulan her kelimeyle,
Anıldıkça ağlansam,gururla yad edilsem.
Beni bilse şehirler,yağmurlar üstüme yağsa,
Yağsa da dökse anıları,dile gelmesem...
Beni yeniden sevse,sevebilse,
İnatla bakakalsam sessizliğin en somut haline.
Bana kendini fark ettirse,birden asılsızca,
Bir tokat gibi inse gönlüme,aniden sevse...

Daha çok şey istesem yüzümü döküp,
Utanmasam,elimi koysam saçlarına.
Titrerken soğukluğuyla bir iç sızısı olmasa,
Olmasa da sarsam gelip de gitmeyen bedenini.

Bir sakinlik olsam ve de denizle iç içe,
Sen rüzgarı anlatsan...
Anlatsan kendini,fırtınalı halini,
Ha koptun, ha kopacaksın.
Serilsen yüreğime kızmazsan,
Yüreğimle atacaksın.
Anlatsan kendini,fırtınalı halini,
Ha yaktın,ha yakacaksın...

Yasin Yamak

Bir Nefeslik Yaşam Kadar Kalabilmek

Durdurdum kendimi,yanılmışım,
En kıyısındaiken hatanın.
Bir adımlık yaşam kadar bekleyebilmeyi,
Sınırında yakaladım,anlamışım.

Geç kalmıştı dakikalr,uzamıştı yanılgılarım,
Birazda dinleyerek,duyduğum her sese güvenerek,
Gerçeklerimi aldattım,aldandım aslında.
Karanlığı bağlayan ışıklar kadardım farkına varınca.
Fark ettim tutabilmem gerekenleri,
Uçurumundan düşerken hasretin.
Bir nefeslik yaşam kadar kalabilmeyi,
Kalbimi aşka çarpınca anladım,yaralandım.

Çok hızlıydı senin nefesin,daralmıştı içim,
Birazda sendeleyerek,yorulduğum her yerde dinlenerek,
Saçlarına tutundum,akışına savruldum,
Tozlarımı ıslatan yağmurlar kadardım ıslanınca.
Yaşattım kendimi,yeniden doğmuştum,
En çok özlerken aşkları.
Bir aşkın son sınıra dayandığı kadar sevebilmeyi,
Yaşamaya bir tuttum,geceye tutuldum.

Bastırmıştı gece,dağılmıştı ay,
Birazda koşarak,ıslandığım her geceye güvenerek,
Yalnızlıkları ağılattım,ağlamalıydım aslında.
Yağmur bana inanmıştı artık,güneşi buldum.
Anlam veremedim yazdıklarım,dilsizdim,
Kağıdı satır satır doldurdum,yeniden yazmalıydım herşeyi.
Bir hatıra defteri kadar okunabilmeyi,
Yazarken anladım,anlamsızlaştım...

Yasin Yamak

Birşeyler Oluyor

Birşeyler okunuyor,
Bilemediğin, farkında olmadığın bir yerde.
Ne kadar çok hissedersen,
O kadar yoğun,
O kadar sesli.
Birşeyler yazılıyor sanki,
Gıcirtılar eşliğinde ezilen kağıda,
Bir mavinin büyüsunü anlatmak uğruna.

Birşeyler çiziliyor
Sonbaharı yaşarken gözyaşların...
Kuruyan yapraklara bağlı bir irade gözlerin
Ölümüne sabit, çizgisel.

Birşeyler anlatılıyor,
Dinlemeden verilen her karara inat.
Elini kalbine bastırıp titrememen için sanki,
Sen olmadığın kadar masumken
Ve çıldırasiya kızgınken
Oturup karara varmaya sebep olsun diye.

Birşeyler geçiyor
Akşamın doğuşu kadar saçma,
Güneşin mavisi kadar yanlış.
Bilemeyeceğin her belirsizliğin varlığına bağlıymışcasına
Sırf bileme, sırf bilme diye.

Birşeyler oluyor
Senin seni bulduđu
Ve benim seni sana anlattığım,
Bir İstanbul akşamında.
Sadece sen bil, sadece anlayabil diye,
İçimizdeki karanlığa inat
Birşeyler oluyor...

Yasin Yamak

Büyümedi Sevdanın O Değeri

Büyümedi sevdanın o bilinmeyen değeri,
Günler kovalamaktan yoruldu zamanı,zaman akıp gitmekten.
Hepimizin bilemediği gibiydi her şey, cevabını aramaksa,
Savruk nefeslerle boşuna dolanan şiirlerin işiydi.

Şiir gibi yaşamaksa bir ömür boyu sevip aldanmak,
Kalemi durmadan oynatabilmektir düşünmeden geçirebildiğin her anı,

Onun anıları ve ondan sana kalmış her şeyi.
Yazabildiğin gibi, değiştirmeden,içindekiyle aynı,
Aynı olandı sevdanın bilinmeyen değeri,
Ve sevdalar bütün bilinenlerin şiiriydi.

Her defasında yüzüne bakıp o aldatıcı hayallerde,
Bulmak isterken yanılıyla düşündüğün,
Düşlediğin karanlıklardı sevdanın o bilinmeyen değeri belki,
Ve elinde tutan kadar sevdayı,
Sevdayı bekleyenlerde yüceydi.

Ne onlar kadar bekleyebilirdi sevda, ne zaman dururdu,
İnat edebildikleri her şeyin değerini görmektir onlar için
Sevda sanki buydu.
Ne ben ne de günler bilebildi bütün kargaşayı.
Dilimdeki tüm anlamsız ifadelerin altına gizli kaldığı kadar eski,
Yıpranmış,dillerde şekillenmiş olandı belki sevdanın değeri.

Ama ne zaman eskitebildi daha fazla,ne anlamlandıramayanlar
Güzelliğini sevebilmenin.
Sevebilmek kadardı her şey,sevdiğinden gelen her şeye merhaba
Diyebilmek kadardı geçen zaman,
Geçirilen her zaman aralığında kaybolan değerler kadardı sevda.

Haykırabildiğim müddetçe yanında duranmış gibi gelendi
Artık gözümde sevdiğim,
Çünkü sevdanın o bilinmeyen değeriymiçimdeki
Deliliğim...

Yasin Yamak

Çok Küçüktü Herşey

"Şunu sakın aklından çıkarma"ydı hayatım babamın dilinde,
Dili çoğu kez elleriydi,korktuğum ve içimi titreten.
Nasihatleri harmanlayıp nefes nefese içime çekerken,
Daha büyümem için çok küçüktü herşey.

"Üstünü kirletme"ydi hayatım annemin zihninde,
Zihni çoğu kez karışık,şaşırdığım ve yüzümü güldüren.
Kızgınlığını istifleyip,sıcağı sıcağına içimde eritirken,
Daha kirlenmemek için çok küçüktü herşey.

Paldır küldür yere düşüp çamurlara yaslanmaktı büyümek,
Ya da aynı kıza aşık olup, olup da bir türlü söyleyememek...
Yokuşa sürüp bisikletleri,hızla aşağı süzülürken,
Taşlarda kanayan ellerimize bakıp ağlamaktı belki büyümek.
Leblebi tozunu genzimize kaçırıp,
Annemizin hazırladığı kahvaltıyı en iyi dostumuzla beraber yemekti çocukluk.

Hergün babamızı gözümüzde daha bir büyütüp de,
Onu örnek alıp,onun gibi yürümekti büyümek.
Her gece yatağa girerken masum ellerimizi ailemiz için kaldırıp,
Uğruna dua etmekti çocukluk.
Sırf kızdırıp da sinir etmek uğruna,
Annemizin ayakkabılarını çöpte saklamaktı çocukluk.

Her defasında yanılıp da nasihatlere kulak kabartmaktı hayatım,
Yaşamaya çalıştıkça zorlardı,daha çok ufaktım.
Afacan çığılıklarla karşılayabilmek uğruna büyümeyi,
Bilseydim,çocuk kalabilseydim...
Çocukluktu hayatım büyümek isterken,
Meğer büyümememiş hayat,çocukluğu özlerken...

Yasin Yamak

Dışarıda Hasret,Gönlümde Birazı

Yenilmiş,yıkılmış dakikalar.
Kendi kendine yaşamak,suyunda ölüm korkusu gibi,
Bekledikçe yavaş yavaş,sessiz.işte o kadar.
Gökyüzünde beklentiler,iplerine takılan biz ve de rüzgarlar...

Rüzgar esecek tabi,üstüne yağmurlar.
Anıları ezme,tozunda yaşam arzusu gibi,
Sıkıldıkça her saniye,hızlı,işte o an,
Kaldıracak yerle yeksan iken cesedimi.

Ne kadar gri,ne kadar soğuk bu duvar,
Karanlıkların yüzünü görmek,çizgilerinde kaybolmak gibi,
Bunaldıkça,sırtımı çektiğim an,birden,
Eksik taraflarını dökcek; taşlarını hayatımın...
Tesbihin ucu günler,
Her taşı ömür geçirmek,huzurunda huşu etmek gibi,
Daldıkça sınırsız,huzurlu,işte o an,
Avuçlarımda duam,güneşler gibi,gökyüzünün alevi sanki.

Doğrulacak,sarsılacak gençliğim.
Özgür halinde koşmak,kayganlığında aşık olmak gibi,
Nefret ettikçe uzun uzun,zorla,işte o kadar,
Dışarıda hasret,gönlümde birazı,dışarıda bahar...

Yasin Yamak

Gidiyorum

Herhalde almışsındır mektubumu,
Eğer okuduysan satır satır,
Otur deniz kıyısında bir köşede, dikkat et sırtına soğuk gelmesin,
Ve geçen gemileri, köpüren dalgaları bırak
Bırak hepsi sensiz gitsin,
Zaten ben onlara eşlik ediyordum olacağım.

Aldırma ilerlesin zaman, eve gitmezsin olur biter,
Biraz daha otur ve geçirdiğimiz her anı düşün,
Biliyorum ki sende göreceksin suçlu benim.
Ve kızma onun için bırak gideyim.
Uzaktan baka dur öylece, yaptığın yanlışın yok ki senin,
Ben sadece sevmeyi beceremedim.

Bak, ağladığını görmek koyar bana,
O kadar da taş kalpli değilim.
Ama benim için ağlama, sus gözlerini sil ellerinle,
Bak, yağmur da iyice bastırıldı ilikle önünü.
Sevdiysen biraz beni, benim gidişime üzülme,
Ben seviyecek kadar 'insan' değilim.

Bir kez daha okumana gerek yok mektubumu,
Özeti, seni sevmeye doycak kadar büyük değil yüreğim,
Ve aldım kararlarımı elime, gidiverdim işte, anla beni.
Tamam biliyorum sebebi yok diyorsun,
Zaten bende sebebini bulmaktan korktum,
Onun için gidiyorum.
Ve anla işte, seni senin beni sevdiğin gibi sevemiyorum...

Yasin Yamak

Ne Kaldıysa Bizden

Bak,şimdi ne kaldı geriye?
Artmadı hiçbirşey,silip süpürdü herşeyi yağmurlar.
Çok mu değersizdi dersin,belki ondandır,
Belki de hepsi silinip giden herşey kadardır.

Duy şimdi neler yaşatmış bize?
Biz hiç böyle sürüklenmemişiz meğer,meğer ne kadar ağırmışız.
Yağmurmu,rüzgarmı kaldırdı yerimizden,belki omdandır,
Belki de biz birbirimizin içine esen birer rüzgarız.

Engellermi dersin,bizi birbirimizin istediklerinden?
Yoksa tutar mı zaman kendini,biz doğrulana kadar?
Düşünelim şimdi ne kadar çok dağılmışız,

Hiç böyle ihtiyaç mı duymadık kenetlenmeye,değerlenmeye,
Meğer ne korkmuşuz,ne çok esmiş kasırgalar.
Belki yalnız biz,belki bütün saatler,
Koşaradım kaçmışız peşimizdekinden,yakalanıvermişiz apansızın.
Sarıldıkça çökertmişler içten,tuttukça yüreğimizi,
Bırakmamışlar peşimizi.

Belki de biz çok değersiz değildik
Ama yaşatmadılar,silip süpürdü herşeyi yağmurlar.
Şilinip giden herşeyi kovalayamadığımız kadar
İşte o kadardı ağırlığımız.
Ve biz gerçekten gönüllere esen birer rüzgarız...

Yasin Yamak

Ne Kolaymış Silinebilmek

Bu sefer normal koydurduk hayatın deposuna,
Çıplak izleri silmiyor diye kızdığını gördüm çok arkadaşımın.
Şilecekler kadar monoton yürüyüşlerle girerken şehrin bir yerinden,
Bir merhabayı duyuran kahvehanenin ocağına kuruldu yeni yaşantılar.
Yeni yeni sevişler vardı oysa biz baya eski giyimliydik.
Nerde varsa bir öztürkçe küfür,
Dilimizde çiğniyorduk bütün yenileşme çabalarının en mahrem köşelerine.

Beceremezdik yalan rolleri kesmeyi,
Çünkü Orhan'dan bağlamayı,Ferdi'den ağlamayı öğrenmiştik.
He,bir de Cengiz'den sevmeyi...

Değişirmiydi derken tortul kayaçları insanların,
Alem artık bambaşkaydı,meğer ne kolaymış silinebilmek...
Bu şehirde durmak ardarda onlarca gün,
Kurutucu etki yapan rüzgarlar gibiydi çorak yüzümüzde.
Başınç farkının azaldığı gibi yakın olan iki yürektik biz,
Coğrafi kayboluşlarda buluştuğumuz ise arkadaşlarımdı.

Yine en temel faktörüydük en kazık sorunun,
Aradıkça yanıtı,yanıltılanları görmüştük.
Mistik yalanlarla,nirvanalara bölünmüştük...

Yasin Yamak

Seni Sonsuz Seveceğim

Sarsın enginlerimi ulaşamadığım sesin,
Yaklaş bana...
Elimi tutup götür beni,
Gideceğin her yolda seninleyim.

Rüyalarımı hayra yorup çıktım karşına,
İnan bana...
Gözlerime bakıp "seviyorum seni" de
Ben de seni hep seveceğim.

Çıkmasın o güzel dudaklarından elveda cümleleri,
Acı bana...
Gidiyorum deyip atacağın her adımda,
Ağır ağır öleceğim.

Yaklaşmasın yüreğimin açık yerine ayrılık,
Sarıl bana.
Eritsin varlığımı, nefesin; iklimim
Yüreğine doğru süzülüp gideceğim.

Ve nedensiz bakışlara dönmesin o gül yüzün,
Bak bana...
Kimse saldırmazın utanmaz sevgisiyle,
Seni gönlümde gizleyeceğim.

Yazılsın aşkım, yazılsın şiirimiz,
Dokun bana...
Dokunuşunun yegane sıcaklığı
Sevgini daha bir hissettirsin
Sonra yine duy sesimi
İnan bana yeniden,
Seni sonsuz seveceğim...

Yasin Yamak

Tüm Suçlarım

Tüm suçlarımı sırtıma yükleyip,katran karası gecede ayrıldım şehirden,
Cebimde resminle,ismim hep dilimde.attım kendim trene.
Bir garip uzaklıktı gittiğim yer sonu olmayan kızıl bir hikaye,
İlk adımlarımda aldım kokunu,
Göremediğim cennetinden.

Yolun yarısına geldik ve ben,
Hislerim doğrultusunda gülüşünü naksetmedeyim zihnime...

Çok yalnızım daha çok yalnız kalacağım yere giderken,
Neden yapamadım,sen beni ben de seni çok severken?
Çok soru sordum,yüreğim yorgun,acımamalıyım kendime...

Yasin Yamak